

Иван Вазов

Средец

При Витош висока,
на поле широко
кат красна зорница
изпъкна столица.

Тамо княз народен
царува със слава,
българин свободен
сам се управлява.

Боже, не забравяй
надежди ни злати!
Боже, не оставяй –
и другите братя!

КРАЙ

Източник: Словото

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4768>]